

ΑΠ' ΟΛΟ

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τò βιβλίον πού γράφηκε με τὰ πόδια

Πρό όλίγων μηνών έξεδόθη στον Άγιο Παύλο των Ήνωμένων Πολιτειών ένα μικρό ρωμάντζο-άπο 100 σελίδας τού όποιου τού πρωτότυπου γράφηκε ολόκληρο με τὰ πόδια. Ή συγγραφέας του, μίς Έπκι Βέρτυ, όταν ήταν μικρή είχε άρρωστήσει άπό μηνιγγίτιδα, ή όποία της επέφερε πλήρη παραλυσία και των δύο χεριών. Ή μικρή όμως παράλυτη πού ήταν έξαιρετικά έξυπνη και προικισμένη με σπανία θέληση και ένεργητικότητα, άντι να άπελπισθή και να άποκαταδικασθή σε άδράνια, άπο μικρή έσυνείδηση να χρησιμοποιή τὰ πόδια της-όσο βέβαια ήταν δυνατόν-άντι των χεριών. Έτσι έσυνείδησε και να γράφει με μολύβι κρατώντας τού με τὰ δάχτυλα τού δεξιού της ποδιού. Και έπειδή δέν μπορούσε να άσχοληθή με καμιά άλλη δουλειά-άλλως τε ή οικονομία της ήταν οικονομικώς άνεξάρτητη-έδιάρβαε διαρκώς και έγινε μιά άπό τις πιο μορφωμένες γυναίκες της Άμερικής. Πρό δυτίας δέ, σε ηλικία 25 έτών έξεδόκε τού άνωτέρω ρωμάντζο, τού όποιου όλα τα χερούγραφα τα έγραψε ή ίδια μ' ένα μολύβι κρατώντας τού με τὰ δύο δάχτυλα τού δεξιού της ποδιού. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ή μίς Έπκι έκανε και τρεις φορές μόνη της, με τόν άνωτέρω τρόπο, τις διορθώσεις των τυπογραφικών δοκιμών τού βιβλίου της, τού όποιον σημειώσεων έκανε τόσο καλή έντύπωση κι' έσημείωσε τόσο μεγάλη έπιτεχία, ώστε πολλοί τούς κριτικούς των άμερικανικών έφημερίδων έγραψαν ότι «τò βιβλίον αυτό κάθε άλλο φαίνεται παρά δέ... έγράφηκε με τὰ πόδια».

Ή επίδρασις των φυτών στην ύγεια μας

Είνε γνωστό ότι τὰ φυτά έχουν μεγάλη θεραπευτική άξία, όχι μόνο χάρις στις πρώτες ύλες πού παρέχουν άλλά και τις όποιες κατασκευάζονται τὰ διάφορα φάρμακα, άλλα και γιατί έξ άποστάσεως άκόμη έξασκούν άγαθοεργό επίδραση στην ύγεια μας. Έτσι τούτέλιχστον βερβαιώνω ή νεστέρα έπιστήμη.

Γι' αυτό, στην Άγγλία, ή περισσότερο άπό τις νευρολογικές ίδιως κλινικές χρησιμοποιούν σε υπερβολικόν βαθμό τις έξ άποστάσεως θεραπευτικές ιδιότητες των δένδρων. Λόγου χάριν άνάγκάζουν τούς άσθενεις των να περνούν τρεις-τέσσερες ώρες την ήμέρα κάτω άπό τήν σκιά ώρισμένων δένδρων (μηλιές, άκακίες, κεραστές κ.λ.κ.). Αναλόγως της άσθενείας άπό τήν όποία ύποφέρουν. Και ή πρωτότυπη, όσο και παράξενη αυτή θεραπεία, άποδίδει άριστα άποτελέσματα.

Έπίσης οι Άγγλοι Ιατροί βερβαιώνουν ότι όχι μόνο ή ραδιοβολία (radiations) μαρικών δένδρων και ή μοχοροβιός ώρισμένων λουλουδιών έχουν θεραπευτικές ιδιότητες, άλλα άκόμη και τὰ χρώματα των φυτών άνάμεσα στα όποια ζουν οι άσθενεις έχουν αναλόγως επίδρασις στον όργανισμό των. Άν. Έξαφνα, ένας νευροπαθής ζή άνάμεσα σε φυτά και λουλούδια πού έχουν κόκκινη χρώμα ή κίτρινη, πειθαίνει άπο έρεθισμούς και διεγέρσεις των νεύρων. Άντιθέτως τού πράσινο και τού γαλάζιο χρώμα των φυτών καταπραίνουν τὰ νεύρα. Τò δέ βιολετέ φέρνει κατάπτωση στα νεύρα.

Τους νευρασθενικούς, πού ύποφέρουν άπο έξετια διέγερσι των νεύρων, οι Άγγλοι νευρολόγοι τούς βάτουν να περνούν τού περισσότερο μέρος της ήμέρας σε κήπους οι όποιοι είναι φυτευμένοι ή ποικλιστικώς με salvia patens, ένα φυτό δηλαδή πού έχει τού άγνότερο και τού πιο ώραίο γαλάζιο χρώμα. Άντιθέτως τούς νευρασθενικούς πού ύποφέρουν άπο τή γνωστή άρρώστια «spree» τούς άφίρουν μέσα σε κήπους με δένδρα και φυτά πού έχουν ζωηρά χρώματα.

Γενικώς οι Άγγλοι νευρολόγοι τονίζουν ότι είναι έξαιρετικά ύγιεινό να έχη κανείς μέσα στο διαμέρισμό του μουρικές γλάστρες λουλουδιών με ώρισούς χρωματισμούς και λεπτά άρωμα. Έιδιατέρως συνιστούν τού ήλιοτροπίο, τὰ γαρύφαλλα, τις πετονίες, τις βερβένιες (ισεροβοτάνι), τή λεβάντα, τò βασιλικό κ.λ.κ.

Και τέλος τονίζεται ότι μαρικά λουλούδια τὰ όποια γενικώς θεωρούνται ότι δέν ετιωδάζουν όπως λ.χ. τὰ χρυσάνθεμα, ή γτάλια κ.λ.κ. εκπέμπουν και αυτά άρώματα τὰ όποια ή ίδιική μέσση άσφαρσις δέν άντιλαμβάνεται, άλλα έξασκούν έξαιρετικά άγαθοεργό επίδραση στον όργανισμό μας.

κυρία σας γυρίση άκ' τού καζίνο, θά της πητε να ξεχάση αυτή τήν περιπέτεια!

— Ω, κύριε, τί μεγάλη εύγνωμοσύνη σας χρεωστώ! Ποτέ μου δέν θά τò ξεχάσω...

— Έγώ πάλι θά πώ στο θύμα... της άπρονοήσις σας ότι, ψάχνοντας κάτω άκ' τὰ έπιπλα, βρήκα τού μαγαριταρένιο κολλιέ της άνάμεσα στο χαλί και στο παρκέτο...

Μωρίς Ντεκουμπρέ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΟΣ ΣΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ".

"ΠΟΥΛΑΓΑΠΗΜΕΝΗ,"

Γλυκύτατον και περιπαδέστατον έρωτικόν μυθιστόρημα

ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Ο ΚΛΕΙΔΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ

[Έπ' εύκαιρία της δοχής τού Άγίου Ιωάννου, δημοσιεύου με έδώ τις παρακάτω περιεργες συνήθειες τού λαού, τις σχετικές με τόν Κλειδωνα και τὰ ροιζικάρια].

Σ τήν Ή λει α

Άπο τò θαλινό της παραμονής τού Άγίου Ιωάννου τού Ρηγανά, μαζεύονται τὰ κορίτσια κάθε συνοικίας έξω άπο τήν εκκλησία και «δυναριάζουν τὰ ροιζικά».

Συγχορός δέ άγθοστολλίζου και ομιανοστολλίζου και τόν ναό. Τò όνομάτισμα γίνεται στην εκκλησία «για τὰ στέρξου τὰ ροιζικά».

Άμα συναθροισθούν τὰ κορίτσια θά στείλουν ένα παιδι πού να έχη μάνα και πατέρα, με μιά ξυλοκανάτα να πάρη άμίλητο νερό. Τότε ρίχνουν τὰ σημάδια στην ξυλοκανάτα, δηλαδή τò «ονομαρίζου» και τραγουδούν τρεις φορές:

Σφραγίζου τον Κλειδωνα με τ' άϊ - Γιαννιού τή χάρη για να μās πη, ή κάθε μιά, ποιόν μέλλι για να πάρη.

Έπειτα σκεπάζουν τήν ξυλοκανάτα μ' ένα κόκκινο ύφανμα, της κρηιουν και μιά κλειδωνιά και τήν άφίρουν να ξετυχτήση στο φως των άστεριών.

Πρέπει όμως να τήν έχουσε σε μέρος κρυφό τήν ξυλοκανάτα, μήπως πάνε νύχτα, οι νεοί, και τούς τήν κλέψουν.

Ή κλοπή, όχι μόνον συγχωρείται άλλα και επιβάλλεται!... Τò άπόγευμα της ίδιης ήμέρας τού Άγίου Ιωάννου, φέρνουν τήν ξυλοκανάτα στολισμένη με κόκκινα γαρύφαλλα και βάτουν τού ίδιο τού παιδι, πού έφερε τò άμίλητο νερό, να βγάλη τὰ σημάδια. Τότε όλα τὰ κορίτσια μαζί, τραγουδούν τού Κλειδωνα τού τραυδι:

Άνοιγου τον Κλειδωνα με τ' άϊ - Γιαννιού τή χάρη, της καλομοίρας κι' άμορφης να βγη τò ροιζικάρη.

Έάν κανένας νέος θελήση να μη κι' αυτός στα μυστήρια τού Κλειδωνα και να έπιμεινεί να τού βάλλουσε σημάδι κι' αυτού, τὰ κορίτσια δέν άρνούνται, άλλα όταν θά βγη και τού «βερβήλου» τò σημάδι, τού λένε κανένα άστείο τραγουδάκι, όπως τò κατωτέρω:

Τί στέρξεις τò μουστάκι σου, τò κάνεις σαν άγκίστρι; Κανείς δέν τò χρειάζεται, για γαϊδουριού καπιστρι!

Έτσι με γέλοια και χαρές, έξακολουθούν να βγαίνουσε τὰ ροιζικάρια.

Άμα τελειώσουσε τὰ ροιζικάρια, κάνουν «αγνομνεία»... ρίχνοντας άσπαρδι άυγού μέσα σ' ένα ποτήρι νερό, άπό τò «άμίλητο νερό» τού Κλειδωνα.

Έπειτα προσφέρονται γλυκά, άκολουθεί χορός και τò πανηγύρι τελειώνει.

Σ τò Άργος

Στò Άργος τού μεσημέρι τού άγίου Ιωάννου, ρίχνουν λίγο λάδι σ' ένα ηγαδι, φοράνε ένα ταμπέρι, με τò όποιο σκεπάζονται καλά και κυτάν στο βάθος τού ηγαδιού τραγουδώντας:

Άγιε - Γιάννη, Θεόλογο, και τὰ δώδεκα Εξαγγέλια. Πούφρες τόν πρώτο λόγο, Όποιος είναι της τύχης μου πάσθησε στη γή Θεμάδα, να έλθη να τόν δά.

Έτσι σκεπασμένες καθώς είναι βλέπουν μέσα στο ηγαδι, βοηθούση και της φαντασίας τους, τόν μέλλοντα σύζυγό τους, τού όποιο διαγράφεται ή μορφή πάνω στο νερό πλάι στη δική τους!

Τò βράδυ βάτουν σε μιά «κρσάρια» άλειρη και τού κοσκινίζου «άπο πίσω», δηλαδή βάνουν τὰ χέρια πίσω τους άνάποδα, ώστε να μην τò βλέπουν και αυτό φέροντας σχηματίζει γράμματα ή σχήματα, πού λένε τζονμα ή δειχνουν τού επάγγελμα, έκείνου πού θά πάξη, αυτή πού κοσκινίζει.

Έπίσης τήν παραμονή τού Άγίου Ιωάννου, πριν φέξη, βάτουν μιά άγγινάρα στα καραμίδα, φρέσκη και δροσερή.

Και άν διατηρηθή δροσερή ως τού πρωί, θά πάρη έκείνη πού τήν έβαλε αυτόν πώης στο τού της.

Στην Ναύπακτο

Στην Ναύπακτο τήν παραμονή τού βράδυ, άνάβουσε μεγάλας φωτιές στις γειτονίες, τις όποιες λένε «φωτιές τού Άϊ - Γιάννη». Στις φωτιές αυτές πρέπει να ηηθήσουν νεοί, κορίτσια, γοηδες και παντρεμένες, για να μη τούς πιάσουν θεμέρες όλη τή χρονιά.

Κάνει δέ-άφου τού περιφέρου στην πόλι με φωτιές και κοίμπανα,-ένα άνδρειακίλο πού φιάλουν και τού όποιο άποκαλούν «Σίφα». Κάθε γειτονιά φιλοτιμείται να φιάση τού δικό της. Ή φωτιές καίνε όλη τήν νύχτα δίδουσαι περιεργη όψη στην πόλι.